

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Μάιος 2014, Τεύχος 35

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ποιος είναι ο ‘αντιπροσωπευόμενος’;»,
Joey Fishkin
- «Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού
Δικαστηρίου»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα αντανεκλαστικά της Εισαγγελέως»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Εκπαίδευση δικηγόρων στις Οδηγίες της
Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικονομικά
δικαιώματα (Procedural Rights Directives)

Εκδηλώσεις

- Κοινωνικό έλλειμμα-Έλλειμμα
δικαιωμάτων; Τι (δεν) κάνει η Ευρώπη της
κρίσης
- Mark Tushnet, Ο έλεγχος της
συνταγματικότητας των νόμων. Η
συγκριτική άποψη (Βιβλιοπαρουσίαση)

❖ Στέφανος Κουτσουμπίνης 1956-2014

Ποιος είναι ο «αντιπροσωπευόμενος»;

Joey Fishkin, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Τέξας

Στην πρόσφατη απόφαση McCutcheon v. FEC για τη χρηματοδότηση των προεκλογικών εκστρατειών, ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δικαστής Roberts, διατύπωσε έναν πολύ στενό ορισμό της διαφθοράς, ο οποίος θέτει υπό αμφισβήτηση το μεγαλύτερο μέρος των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Αυτό είναι το σημαντικότερο σημείο της απόφασης. Το πιο ενδιαφέρον όμως σημείο της McCutcheon είναι κατά τη γνώμη μου κάτι πιο δυσδιάκριτο, που σχετίζεται με το ερώτημα του τίτλου. Στην αρχή της γνώμης του, ο δικαστής Roberts συμπεριέλαβε ένα απόσπασμα της γνώμης την οποία είχε διατυπώσει ο δικαστής Kennedy στην απόφαση Citizens United, σύμφωνα με την οποία «η επιδίωξη εύνοιας και πρόσβασης ... δεν αποτελούν διαφθορά». Θα μπορούσε να θεωρήσει κανείς ότι σύμφωνα με την αρχική διατύπωση του δικαστή Kennedy η «επιδίωξη εύνοιας και πρόσβασης» αποτελεί κατά κάποιον τρόπο μια μικρή όχληση, κατακριτέα μεν αλλά αναπόφευκτη, που δεν αποτελεί πρόβλημα αρκετά σημαντικό ώστε να μπορεί να θεμελιώσει περιορισμούς της ελευθερίας της έκφρασης.

Στην απόφαση McCutcheon ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διευρύνει την προσέγγιση αυτή προς μια νέα κατεύθυνση:

«Η επιδίωξη εύνοιας και πρόσβασης ... δεν αποτελούν διαφθορά». Αντίθετα, συνιστούν ένα βασικό χαρακτηριστικό της δημοκρατίας – ότι οι εκλογείς υποστηρίζουν υποψήφιους με τους οποίους έχουν κοινές αντιλήψεις και συμφέροντα, και υπάρχει η προσδοκία υποψήφιοι οι οποίοι εκλέγονται να ανταποκρίνονται σε αυτά. Ο δικαστής διευρύνει αυτό τον συλλογισμό χρησιμοποιώντας σκέψεις του Edmund Burke:

Οι εκλογείς έχουν το δικαίωμα να υποστηρίζουν υποψηφίους με τους οποίους έχουν κοινές απόψεις και προσδοκίες. Οι αντιπρόσωποι δεν οφείλουν να υπακούουν στις εντολές των αντιπροσωπευόμενων, όμως αναμένεται από αυτούς να γνωρίζουν και να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες τους. Η ανταπόκριση αυτή αποτελεί το κλειδί της έννοιας της αυτοκυβέρνησης μέσω εκλεγμένων αντιπροσώπων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ποιος είναι ο ‘αντιπροσωπευόμενος’;»,
Joey Fishkin
- «Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού
Δικαστηρίου»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα αντανakλαστικά της Εισαγγελέως»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Εδώ λοιπόν συνίσταται το ερώτημα. Ποιον ακριβώς έχει στο μυαλό του ο δικαστής Roberts όταν αναφέρεται σε «αντιπροσωπευόμενους»; Υπάρχει μια συγκεκριμένη νομική υπόθεση, οπότε η πιο εμφανής απάντηση είναι τον ενάγοντα, τον Shaun McCutcheon. Άλλωστε, η υπόθεση αφορά τα δικαιώματά του. Όμως ο McCutcheon, όπως και οι περισσότεροι χρηματοδότες, υποστηρίζει υποψηφίους σε περιφέρειες διαφορετικές από τον τόπο κατοικίας του. (Και μάλιστα σε πολλές περιφέρειες. Έτσι άλλωστε ξεπέρασε το επιτρεπόμενο συνολικό όριο εισφορών). Επομένως, όταν ο Δικαστής Roberts μιλάει υπέρ της «επιδίωξης εύνοιας και πρόσβασης» από τους χρηματοδότες αποκαλώντας την «βασικό χαρακτηριστικό της δημοκρατίας», όπου οι «αντιπροσωπευόμενοι» υποστηρίζουν τους υποψηφίους με τους οποίους συμφωνούν – και οι οποίοι με τη σειρά τους πρέπει να ανταποκρίνονται στα συμφέροντά τους – σε ποιους τελικά αναφέρεται;

Πράγματι, μια εκλεγμένη αντιπρόσωπος εκπροσωπεί πολλαπλές ομάδες. Είναι αντιπρόσωπος της κοινότητας των πολιτών της περιφέρειάς της, της κοινότητας των πολιτικών υποστηρικτών της, οι οποίοι την ψήφισαν ώστε να εκλεγεί, και της κοινότητας των χρηματοδοτών της πολιτικής εκστρατείας της. Μερικές φορές οι κοινότητες αυτές συμπίπτουν σε σημαντικό βαθμό. Για παράδειγμα, όταν υπάρχει μεγάλη συμμετοχή στις εκλογές πολλά χρήματα μαζεύονται τοπικά. Αυτό καθιστά τα πράγματα απλά. Άλλες φορές όμως τα πράγματα περιπλέκονται.

Ας υποθέσουμε ότι είμαι αντιπρόσωπος μιας σχετικά φτωχής περιοχής, όπου οι τοπικοί χρηματοδότες είναι λίγοι. Ας υποθέσουμε επίσης ότι λόγω ανάγκης υιοθετώ μια στάση φιλική προς κάποιον επιχειρηματικό κλάδο και λαμβάνω μεγάλες δωρεές από τους ανθρώπους του κλάδου αυτού. Ας υποθέσουμε τώρα ότι υπάρχει κάποιο νομοσχέδιο το οποίο θα βοηθήσει τον κλάδο αυτό, όμως θα βλάψει αυτούς που αντιπροσωπεύω με την παραδοσιακή έννοια, δηλαδή τους ανθρώπους που ζουν στην εκλογική μου περιφέρεια. Αναπόφευκτα βρίσκομαι σε δίλημμα. Σε αντίστοιχο δίλημμα βρίσκομαι και σε ένα άλλο κλασικό σενάριο, όπου οι ψηφοφόροι μου διαφωνούν έντονα μεταξύ τους πάνω σε κάποιο ζήτημα. Δεν υπάρχει μια πολιτικά αδιαφιλονίκητη απάντηση στο δίλημμα. Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι τελικά, αυτή τη φορά, συντάσσομαι με τους χρηματοδότες μου.

Αυτό, σύμφωνα με τη μειοψηφούσα γνώμη του δικαστή Breyer στην απόφαση McCutcheon, αποτελεί διαφθορά. Ο δικαστής το αποκαλεί διαφθορά για ένα δομικό λόγο: επειδή «μπορεί να καταστρέψει τον σύνδεσμο ανάμεσα στην κοινή γνώμη και την κυβερνητική δράση». Με άλλα λόγια, στο παραπάνω παράδειγμα, ο εκλεγμένος αντιπρόσωπος συντάσσεται με τη λάθος ομάδα αντιπροσωπευόμενων.

Η πραγματική μου δουλειά ως αντιπροσώπου είναι να υπηρετώ τους αντιπροσωπευόμενους με την κλασική έννοια του όρου,

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ποιος είναι ο ‘αντιπροσωπευόμενος’;»,
Joey Fishkin
- «Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού
Δικαστηρίου»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα αντανακλαστικά της Εισαγγελέως»
Κώστας Χρυσόγονος
- «Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...»
Χαράλαμπος Ανθόπουλος

δηλαδή εκείνους που κατοικούν στην εκλογική μου περιφέρεια. Αν κάποιος άλλος επιθυμούν να με υποστηρίξουν επειδή τους αρέσει ο τρόπος που κάνω τη δουλειά αυτή, όλα καλά. Αν όμως υποκαθιστώ τους πραγματικούς αντιπροσωπευόμενους της περιφέρειάς μου με τους χρηματοδότες-αντιπροσωπευόμενους, υπάρχει πρόβλημα. Ο δικαστής Breyer περιγράφει το πρόβλημα αυτό ως «διαφθορά». Αυτό το οποίο διαφθείρεται στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η σχέση μεταξύ του εκλεγμένου αντιπροσώπου και των πραγματικών αντιπροσωπευόμενων.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://balkin.blogspot.gr, 3/4/2014>

Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Σχολή Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Η κρίση ανέδειξε πόσο σύνθετη, δυσχερή αλλά και αναγκαία λειτουργία αποτελεί ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων. Ο Έλληνας δικαστής τέθηκε μπροστά σε τεράστια διλήμματα αμέσως μετά την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου και την ψήφιση των σχετικών εφαρμοστικών νόμων.

Σε ένα κράτος πρακτικά χρεοκοπημένο, που ούτε να δανειστεί μπορούσε ούτε τα δημόσια έσοδα επαρκούσαν για να καλυφθούν οι δημόσιες δαπάνες, πώς θα κατόρθωνε ο δικαστής από τη μια πλευρά να μη ματαιώσει με τις αποφάσεις του το δανειακό πρόγραμμα, που προβαλλόταν από φωνές εντός και εκτός συνόρων επιτακτικά, σε όλους τους τόνους, ως μονόδρομος, από την άλλη πλευρά όμως να μην επιτρέψει την παραβίαση του Συντάγματος και μιας σειράς διεθνώς κατοχυρωμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Επιχειρώντας μια συνολική αποτίμηση μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο Έλληνας δικαστής πέτυχε μερικώς στο έργο του.

Οι αποφάσεις του, αν και εξαιρετικά διστακτικές στην αρχή, με νομολογιακές παλινωδίες, σημαντική καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης και συχνά ανεπαρκή τεκμηρίωση, προσέγγισαν πάντως τις λεπτές ισορροπίες τις οποίες επέβαλε η «ισχύς της πραγματικότητας», κατά την εύστοχη διατύπωση που χρησιμοποίησε σε πρόσφατη ομιλία του ο πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ωστόσο αναδείχθηκε ταυτόχρονα η έλλειψη ενός Συνταγματικού Δικαστηρίου στην Ελλάδα, το οποίο θα επικεντρωνόταν ακριβώς στον έλεγχο της συμβατότητας των περιοριστικών μέτρων προς τις ισχύουσες υπερνομοθετικές δεσμεύσεις της χώρας. Επιπλέον, πληθώρα συνταγματικών παραβιάσεων που ανέκυψαν την τελευταία τετραετία ως προς τον τρόπο λειτουργίας της Βουλής δεν υπήρξε δικονομικά η

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ποιος είναι ο 'αντιπροσωπευόμενος';», Joey Fishkin
- «Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα αντανakλαστικά της Εισαγγελέως» Κώστας Χρυσόγονος
- «Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...» Χαράλαμπος Ανθόπουλος

δυνατότητα να τεθούν στην κρίση των δικαστηρίων. Και αυτά τα ζητήματα μπορούν επίσης να ανατεθούν στο Συνταγματικό Δικαστήριο.

Στην πλειονότητα των ευρωπαϊκών κρατών ο έλεγχος τήρησης του Συντάγματος έχει ανατεθεί σε Συνταγματικά Δικαστήρια. Στη χώρα μας το εγχείρημα της απριλιανής δικτατορίας να ιδρύσει ένα ψευδο-Συνταγματικό Δικαστήριο προκάλεσε επιφυλάξεις απέναντι στον θεσμό. Ίσως η εμπειρία της κρίσης μας κατευθύνει πλέον προς την αναγκαιότητα θεσμοθέτησής του, στο πλαίσιο της επόμενης συνταγματικής αναθεώρησης.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 22/4/2014

Τα αντανakλαστικά της Εισαγγελέως

Κώστας Χρυσόγονος, Καθηγητής Νομικής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου επέδειξε την προηγούμενη εβδομάδα τα εξαιρετικά αντανakλαστικά της, ανταποκρινόμενη άμεσα στη σχετική αναφορά του λογιωτάτου περί τα νομικά υπουργού «Προστασίας του Πολίτη», και με παραγγελία της προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών επιτάσσει την άμεση κίνηση αυτόφωρης διαδικασίας κατά όσων διακινούν παράνομο οπτικοακουστικό υλικό στα ΜΜΕ. Διευκρινίζει μάλιστα ότι, εκτός από το άρθρο 370 Α του Ποινικού Κώδικα (παραβίαση του απορρήτου της τηλεφωνικής επικοινωνίας και της προφορικής συνομιλίας), εφαρμογή μπορεί να έχει και το «ξεχασμένο» άρθρο 157 του ίδιου (άσκηση βίας ή απειλής βίας κατά της Βουλής ή της κυβέρνησης ή μέλους τους για την εκτέλεση ή παράλειψη πράξης αναγόμενης στα καθήκοντά τους.)

Είναι βέβαια θετικό το γεγονός ότι, μάλλον για πρώτη φορά, η κυβέρνηση και οι εισαγγελικές αρχές αντιδρούν με τόσο άμεσο και κατηγορηματικό τρόπο σε δημόσιες απειλές των νεοναζιστών. Είναι πρόδηλη η αλλαγή στάσης σε σχέση προς ό,τι συνέβαινε έως πριν από μερικούς μήνες, όταν απειλές προερχόμενες από τον ίδιο πολιτικό χώρο, αλλά στρεφόμενες προς άλλες κατευθύνσεις (π.χ. αλλοδαπούς μικροπωλητές, συνδικαλιστές κλπ.), αντιμετωνιζόταν από το επίσημο κράτος με χαρακτηριστική μακαριότητα. Ίσως όμως η διαφορά να είναι ότι τώρα οι απειλές των χρυσαυγιτών αγγίζουν τον ίδιο τον πρωθυπουργό, το περιβάλλον του και τους υπουργούς του.

Από νομική άποψη η εν αγνοία ενός των συνομιλητών μαγνητοφώνηση ιδιωτικής συνομιλίας ενέχει παγίδευσή του. Αυτό, όπως έχει δεχθεί ο Άρειος Πάγος, δεν είναι καταρχήν ανεκτό από την έννομη τάξη, ειδάλλως θα ζούσαμε με το καταθλιπτικό συναίσθημα ότι κάθε αστόχαστη έκφρασή μας σε μια ιδιωτική

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ποιος είναι ο ‘αντιπροσωπευόμενος’;», Joey Fishkin
- «Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα αντανακλαστικά της Εισαγγελέως» Κώστας Χρυσόγονος
- «Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...» Χαράλαμπος Ανθόπουλος

συζήτηση θα μπορούσε κάποια άλλη στιγμή να χρησιμοποιηθεί εναντίον μας (ΑΠ 1/2001 Ολομ.). Όπως όμως έχει πολλές φορές επιβεβαιώσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η προστασία της αμεριμνησίας της ιδιωτικής συνομιλίας ενδέχεται να υποχωρεί, όταν σταθμίζεται με το εύλογο ενδιαφέρον της κοινής γνώμης να ενημερώνεται για τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίζονται την εξουσία όσοι κατέχουν δημόσιες θέσεις. Σε τέτοιες περιπτώσεις, και εφόσον βεβαίως δεν πρόκειται για τον απαραβίαστο πυρήνα της ιδιωτικής ζωής (ερωτικές και οικογενειακές σχέσεις, υγεία κλπ.), η ελευθερία του τύπου και της πληροφόρησης αποκτά προβάδισμα έναντι της προστασίας των λεγόμενων «δημοσίων προσώπων» (όπως βουλευτές, μέλη και στελέχη της κυβέρνησης).

Εδώ προκύπτει μια ξεκάθαρη διάκριση. Είναι άλλο πράγμα καθαυτές οι αποκρουστικές πρακτικές παγίδευσης ιδιωτικών συνομιλιών, που παραπέμπουν σε παρακράτος και υπόκοσμο. Και άλλο πράγμα το καθήκον ενημέρωσης της κοινής γνώμης, η οποία εν τέλει δικαιούται να γνωρίζει αν άνθρωποι που διαχειρίζονται τις τύχες του ελληνικού λαού «συγχρωτίζονται» και νιώθουν οικειότητα με όσους δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν πρακτικές παρακράτους ή μαφίας. Όποιος δεν μπορεί ή δεν θέλει να κάνει τη στοιχειώδη αυτή διάκριση φοβάμαι πως δεν προασπίζει εντέλει αποτελεσματικά τη δημοκρατία.

πηγή: http://chrysogonos.blogspot.gr/2014/04/blog-post_13.html, 13/4/14

Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Δεν υπάρχουν, προς το παρόν, αξιόπιστα δημοσκοπικά δεδομένα που μπορούν να μας βοηθήσουν στην πρόβλεψη του αποτελέσματος των ευρωεκλογών. Αυτό δεν οφείλεται μόνο στα εγγενή όρια των προεκλογικών δημοσκοπήσεων, αλλά κυρίως στο γεγονός ότι είναι ακόμα πολλοί οι αναποφάσιστοι ψηφοφόροι που θα επιλέξουν τις τελευταίες δύο εβδομάδες, ίσως και την ημέρα των εκλογών, αν και ποιο κόμμα θα ψηφίσουν - όπως ακριβώς έγινε και στις βουλευτικές εκλογές της 17ης Ιουνίου 2012. Πόσο μεγάλη θα είναι η αποχή, ποια θα είναι η δυναμική της προεκλογικής περιόδου, αν θα συνεχιστεί και σε ποια κατεύθυνση η τάση της «ευμεταβλητότητας» της ψήφου, ποια θα είναι η επίδραση του πρώτου γύρου των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών, ποια θα είναι η στάση των εκλογέων απέναντι στο δίλημμα «ευρώ ή δραχμή», που επανέφερε απροσδόκητα ο ΣΥΡΙΖΑ στην ημερήσια διάταξη με την προεκλογική του διακήρυξη («καμιά θυσία για το ευρώ»), είναι οι άγνωστες παράμετροι της 25ης Μαΐου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ποιος είναι ο ‘αντιπροσωπευόμενος’;», Joey Fishkin
- «Αναγκαία η ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Τα αντανakλαστικά της Εισαγγελέως» Κώστας Χρυσόγονος
- «Το κομματικό σύστημα σε μετάβαση...» Χαράλαμπος Ανθόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Εκπαίδευση δικηγόρων στις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικονομικά δικαιώματα (Procedural Rights Directives)

Κατά τη γνώμη μου οι ευρωεκλογές θα δείξουν ότι το νέο κομματικό σύστημα που προέκυψε από τις εκλογές του 2012 εξακολουθεί να είναι ευμετάβλητο, με την έννοια ότι δεν στηρίζεται πλέον σε ισχυρές κομματικές ταυτίσεις, χαρακτηρίζεται δομικά από έναν πολύ χαμηλό δείκτη δικομματισμού, με τη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ, που κατά την παρούσα φάση είναι τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, να μην μπορούν να αθροίσουν πάνω από το 50% του συνόλου των ψήφων και είναι δυνητικά ένα τριπολικό σύστημα, με την έννοια ότι ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να δημιουργηθεί, στην προοπτική των βουλευτικών εκλογών, ένας ισχυρός προσδευτικός πόλος, με καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις. Υπό τα δεδομένα αυτά, θα πρέπει αμέσως μετά τις ευρωεκλογές να ανοίξει η συζήτηση για τον εκλογικό νόμο, ο οποίος υπό την παρούσα του μορφή αποτελεί το τελευταίο καταφύγιο του φθίνοντος δικομματισμού.

πηγή: Εφημερίδα «Εθνος», 30/4/2014

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Εκπαίδευση δικηγόρων στις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικονομικά δικαιώματα (Procedural Rights Directives)

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με τη Fair Trials International, έχει αναλάβει την υλοποίηση του ευρωπαϊκού προγράμματος με τίτλο: «Εκπαίδευση δικηγόρων στις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικονομικά δικαιώματα (Procedural Rights Directives)». Η διάρκεια του προγράμματος είναι δύο χρόνια.

Απώτερος στόχος του προγράμματος είναι να βελτιωθεί η γνώση των νομικών επαγγελματιών σχετικά με τα συστήματα δικαιοσύνης των κρατών μελών της ΕΕ και να προωθηθεί η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, μέσα από τη δικτύωση και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

Ειδικός στόχος του προγράμματος είναι να καταρτιστούν 240 δικηγόροι/νομικοί στις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Εκπαίδευση δικηγόρων στις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικονομικά δικαιώματα (Procedural Rights Directives)

Εκδηλώσεις

- Κοινωνικό έλλειμμα-Έλλειμμα δικαιωμάτων; Τι (δεν) κάνει η Ευρώπη της κρίσης
- Mark Tushnet, Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη (Βιβλιοπαρουσίαση)

δικονομικά δικαιώματα και στην ορθή εφαρμογή τους, ώστε να αντιμετωπιστούν συστημικά εμπόδια και προβλήματα στον χώρο της δικαιοσύνης.

Οι δράσεις του προγράμματος περιλαμβάνουν τον σχεδιασμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων, τη διοργάνωση εκπαιδευτικών σεμιναρίων στην Ελλάδα, την Ουγγαρία, τη Λιθουανία, την Πολωνία, την Ρουμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς και τη δημιουργία online εκπαιδευτικού υλικού που θα είναι διαθέσιμο σε κάθε ενδιαφερόμενο μέσα από την ιστοσελίδα του προγράμματος.

Εκδηλώσεις

- Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με την Friedrich-Ebert-Stiftung, διοργανώνει ανοικτή εκδήλωση με θέμα «Κοινωνικό έλλειμμα-Έλλειμμα δικαιωμάτων; Τι (δεν) κάνει η Ευρώπη της κρίσης», Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, 12 Μαΐου 2014, ώρα 18:30

Ομιλητές

Peter Schiffauer, Καθηγητής στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Hagen, Νομικός σύμβουλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Παναγιώτης Ιωακειμίδης, Καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Πανεπιστημίου Αθηνών

Δημήτρης Χριστόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου, Αντιπρόεδρος Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Κώστας Χρυσόγονος, Καθηγητής Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Συντονιστής

Α.-Ι. Δ. Μεταξάς, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

- Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου, σε συνεργασία με τις εκδόσεις Παπαζήση, διοργανώνει ανοικτή εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Mark Tushnet με θέμα «Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη», Στοά του Βιβλίου, 27 Μαΐου 2014, ώρα 12:00

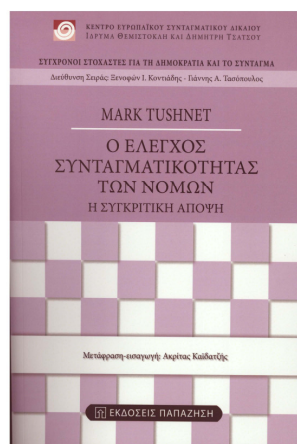
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Mark Tushnet, Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων. Η συγκριτική άποψη (Βιβλιοπαρουσίαση)

- ❖ Στέφανος Κουτσομπίνας 1956-2014

Ομιλητές

Mark Tushnet, Καθηγητής Πανεπιστημίου Harvard

Νίκος Αλιβιζάτος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Βασίλης Βουτσάκης, Επικ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Γιάννης Δρόσος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Συντονιστής

Καθηγητής **Ξενοφών Κοντιάδης**, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Στέφανος Κουτσομπίνας 1.11.1956 – 20.4.2014

Έφυγε απροσδόκητα από τη ζωή ένας εξαιρετικός συνάδελφος, αγαπητός φίλος και ακαδημαϊκός συνεργάτης του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου από τα πρώτα ήδη χρόνια λειτουργίας του τη δεκαετία του '90, με συμβολή σε σειρά επιστημονικών συνεδρίων, συλλογικών τόμων και διεθνών προγραμμάτων μεταφοράς θεσμικής τεχνογνωσίας που διοργάνωσε το Ίδρυμα.

Ο Στέφανος Κουτσομπίνας σπούδασε νομικά στα Πανεπιστήμια Αθηνών και NANCY II, όπου ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή με θέμα «Le peuple dans la Constitution hellénique de 1975» (εκδ. Presses Universitaires de Nancy, 1989). Υπηρέτησε για περισσότερα από είκοσι χρόνια ως Επ. Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

❖ Στέφανος Κουτσομπίνας 1956-2014

Θράκης και ως προϊστάμενος του Β' Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Σημαντικότερες δημοσιεύσεις του, «La Constitution de la Grèce, Introduction et traduction», έκδ. της Βουλής των Ελλήνων, 1992 (σε συνεργασία), «Κείμενα Συνταγματικής Ιστορίας», Τόμος 1, 1821-1923, 723 σελ., Τόμος 2, 1924-1974, 1993 (σε συνεργασία), «L'évolution des régimes électoraux en Grèce, Bibliothèque de Droit Constitutionnel», 1998 (σε συνεργασία), «Les régimes électoraux des pays de l'Union Européenne», European Public Law Series, London, 1998 (σε συνεργασία), «Η εξέλιξη των εκλογικών συστημάτων σε επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης», 1999. Τα τελευταία χρόνια επεξεργαζόταν μία εκτενή μονογραφία με θέμα τον Κανονισμό της Βουλής.

Άνθρωπος με διεπιστημονική σκέψη και πλούσια ενδιαφέροντα, με ιδιαίτερη αγάπη και σπουδές στο θέατρο, ο Στέφανος Κουτσομπίνας διακρίνονταν για το ήθος, την ευγένεια και την καλλιέργειά του. Οι συνάδελφοι και φίλοι του θα τον θυμόμαστε με τιμή και αγάπη.

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr